

Valgt blev: *Krag, Einer-Jensen, Kolbjørn, Lindberg, Lars M. Olsen, Th. Poulsen, Hans Rasmussen, Foged, Niels Eriksen, Ladefoged, Weikop, Støhr Johansen, Tesdorpf, Skytte og Karl M. Andersen.*

Formanden: Den følgende sag kan ikke uden tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Anden behandling af forslag til lov om mark- og vejfred.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1193; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 215).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ordføreren (Foged): Udvalget har holdt 7 møder og har haft samråd med landbrugsministeren. Dansk Pelsdyravlerforening og Dansk Jagtforening har haft foretræde for udvalget, og der er modtaget skriftlige henvendelser fra Dansk Pelsdyravlerforening, landsforeningen Dansk Frugtavl, Landsjagtforeningen af 1923, Dansk Jagtforening og Vildtbiologisk Station. Disse henvendelser er optrykt i betænkningen som bilag.

Under udvalgsarbejdet har man indgående drøftet spørgsmålet vedrørende pelsdyr, der undslipper. Disse pelsdyr skal ifølge lovforslaget behandles på en sådan måde, at de, selvom de er undsluppet, betragtes som husdyr i 1 måned. Fra pelsdyravlerne er der udtrykt ønske om, at man for pelsdyr i lighed med andre husdyr bevarer ejendomsretten også udover dette tidspunkt. Udvalget har under forhandlingerne fundet det rigtigst at ændre denne ene måned til 2 måneder, og der er i ændringsforslagene fra landbrugsministeren med tilslutning fra udvalget en del ændringer, bl. a. denne.

Pelsdyravlen har ret stor betydning for landet, idet der sker en væsentlig eksport,

enkelte år helt op til en eksportværdi på 20 mill. kr., og naturligvis skal en sådan husdyrbrugsgren have de bedst mulige arbejdsvilkår. Men alligevel vil man sige, at pelsdyrene skal holdes indenfor de rammer og de bure, som de nu er beregnet til, i stedet for at løbe løse omkring. Nogle af pelsdyrene er rovdyr, og man gør specielt fra jagtorganisationerne opmærksom på, at visse rovdyr, specielt mink, kan være farlige for andre husdyr, f. eks. fjerkræ. Man har fra andre lande eksempler på, at der er undsluppet så mange mink, at det må betragtes som en svøbe for vedkommende lande.

Når bestemmelsen foreslås udvidet fra 1 måned til 2 måneder, er det, fordi man finder, at der skal være en rimelig tid til indfangning af dyret, men samtidig synes man, at det også må være rimeligt, at det ikke går derudover, da det skal være således, at naboerne må kunne befri sig for en sådan ubuden gæst. Det er blevet oplyst, at i Island er der undsluppet så mange mink, at man nu må gennemføre en bekæmpelse, bl. a. ved hjælp af skydepræmier. Også fra Sverige og fra Finland måner man til, at man her i Danmark gør noget effektivt for ikke at komme i samme situation, som de er de steder. Selvom dyret nu undslipper og har lov til at løbe i fri tilstand i indtil 2 måneder, kan undslupne dyr, såfremt de er en trusel overfor andre dyr, dog nedskydes.

I lovforslagets § 14, stk. 2, er der regler for nedskydning af dyr uden varsel, såfremt dyrene frembyder fare for andre husdyr eller ejendom.

Jeg vil særlig omtale udvalgets drøftelser vedrørende § 7, stk. 3, der omhandler tilbageholdelse af dyr, idet undslupne dyrs udlevering kan gøres afhængig af den sikkerhedsstillelse, der finder sted vedrørende betaling af optagelsespenge, af foderpenge og betaling for eventuel forvoldt skade. Denne bestemmelse kan i særlige tilfælde forekomme næsten for streng, bl. a. fordi andre panthavere i ejendommen på den måde får deres sikkerhed forringet. Disse betænkneligheder er i særlig grad i udvalget blevet udtalt af det ærede medlem hr. Lorentzen, men udvalget er dog tilsidst enedes om at fastholde den i lovforslaget fremsatte formulering.

Til § 9 er der en tilføjelse, der går ud på, at hvis man ved auktion over bortkomne